

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ל' ניסן תשע"ט | דף היומי בבלי: בכורות יח.

דף היומי בהלכה: מסעיף ד' עד סעיף ו'.

מוסר: חפץ חיים כלל ד' אות ג' עד אות ה'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ד 'והשביעית' עד פ"ה 'ואחר כן ישיב אל ליבו'

איך יידעו שהמשיח הגיע? - המכתב הנדיר של בעל ה'לשם' | האם עדיף שאשה תתפלל בבית מאשר בבית הכנסת? | בעל-המופת מירושלים שראה מה מסתתר בתוך כף יד קפוצה | העצה שלא לשכוח ספירת העומר | נכנס לי כסף לבנק ואיני יודע מהיכן, מה עושים? | 1627

על דא ועל הא

**"אם יקדים המשיח לבוא ביום אחד, דעו לכם
כי רק לומדי התורה הביאו אותו, ולא שאר
הבטלנים המסתובבים בחוצות במשך כל היום"**

הגה"צ רבי שלמה ברעוודה זצ"ל, על ביאת המשיח

בקשה שלא להטרידו בהבלים כאלו...

"מדי פעם יוצאות שמועות שה'חפץ חיים' התגלה לצדיק פלוני, או שהרב שך הגיע ובישר על ביאת המשיח. אין הדבר אומר שהחלומות אינם אמתיים, יכול להיות שאכן המשיח הגיע, אלא שהוא עדיין לא התגלה. ואם לא התגלה נחשב הדבר כאילו לא בא.

עלינו לדעת, כי ביטול תורה מעכב את הגאולה! אם יקדים המשיח לבוא ביום אחד, דעו לכם, כי רק לומדי התורה הביאו אותו, ולא שאר הבטלנים המסתובבים בחוצות במשך כל היום. אנחנו חיים בדור שבו הבלבול שולט בכל, ואנשים מחשיבים דברים שאין צורך להחשיב אותם, ואינם מחשיבים את הדברים החשובים באמת. ישנן מצוות רבות שתופסות להן מקום ראשון במעלה, כמו 'ברכת החמה', אך יש לדעת כי ברכת התורה ותלמוד תורה חשובים יותר מכל דבר אחר! רק הם יביאו את גאולתנו השלמה!

(הגדה של פסח - דורש טוב)

בעל ה'לשם' זצ"ל, קיבל מבן דודו, שהיה רב בלונדון, מכתב שבו כתב לו כי הגיע משולח מארץ ישראל על מנת לקבל תרומות לשיבתו, והלה סיפר, כי בראש חודש אלול חלמו כמה וכמה מקובלים שבשנה זו יבוא המשיח.

בעל ה'לשם' החזיר לו תשובה באמצעות גלויה. בדרך כלל היה נוהג לכתוב מכתבים - מכתביו היו מכילים לא פחות מארבעה עמודים צפופים בכתב יד קטן, אך במקרה הזה הסתפק בגלויה שבה כתב באותיות גדולות: "קבלתי את מכתבך... ועל דבר השמועות של חולמי החלומות הללו, איני מתייחס לדברים כאלו, משום שיש לי מסורת איך תיראה ביאת משיח צדקנו. באופן פתאומי יתגלה, והגילוי יאיר כמו ברק שאין דומה לו, והאור הזה יתפשט בן רגע לכל העולם כלו - וכולם ידעו שהוא בא. גילוי המשיח אינו 'רשות היחיד' שמתגלה רק ליחידים שחלמו חלומות".

את הגלויה מסיים ה'לשם' במלים: "לשנה טובה תכתב ותחתם". ואני מניח שאילו היתה לו עוד שורה הוא היה מוסיף

**פעם אחת ניגש אליו יהודי עם יד קפוצה ושאל:
 "מה יש לי ביד?" - פרפר! "אבל הוא חי או מת?"
 חלפו כמה דקות של התעמקות מצד הבעל-
 מופת לפני שהשיב בקול יציב: "זה תלוי בך!"**

סיפור אמיתי שהוא גם משל עם מסר נוקב לחיים

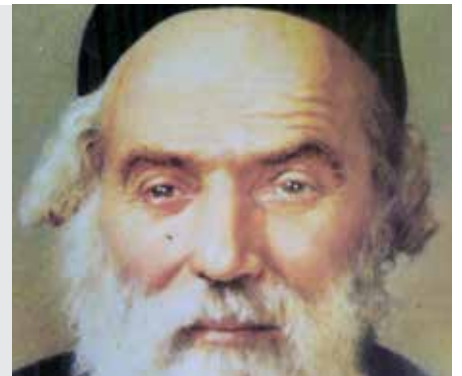
מה פשר התשובה המוזרה?
 מסתבר שהשואל היה ירושלמי נבון שהחליט 'לסדר' אותו.
 הוא לכד בידו פרפר ותכנן כך: אם יאמר הבעל-מופת שיש בידו
 פרפר מת, אפריח אותו לאוויר... והיה שיאמר שהפרפר חי, אמחץ
 אותו באלגנטיות - תוך כדי פתיחת היד - ויהיה הפרפר מת...
 הבעל-מופת היה נבון לא פחות ממנו, לפיכך השיב לו: "זה
 תלוי בך"...

בירושלים היו משתמשים בסיפור האמיתי הזה כמשל
 ואומרים לחתן בשבע ברכות:
 כל מי שמתחתן משול לאותו אדם עם יד קפוצה שבתוכה פרפר.
 הבחירה בידך: לחיות או להמית את ביתך? "זה תלוי בך!"----

סיפר הג"ר ברוך מנחם ריזל זצ"ל: בירושלים התהלך בעל
 מופת שהיה מסוגל לראות דרך אצבעותיו הקפוצות של אדם מה
 הוא מחזיק ביד.
 תארו לכם אדם ששואלים אותו 100 פעמים 'זוג או פרט' -
 והוא אף פעם לא טועה...
 מיירעדיגי!
 פעם אחת ניגש אליו יהודי עם יד קפוצה ושאל: "מה יש לי
 ביד?"
 - פרפר!
 "אבל הוא חי או מת?"
 שקט.
 חלפו כמה דקות של התעמקות מצד הבעל-מופת לפני
 שהשיב בקול יציב: "זה תלוי בך!"

**לפתע נזכר הבהור במאורעות ליל אמש. הוא
 קפץ ממקומו בהתרגשות ובהלה ואמר: "אוי!
 בדיוק אתמול שכחתי להתפלל מעריב!"...
 וכמובן, בזה סיים את שיחתו עם ה'חפץ חיים'**

העצה שלא לשכוח לספור ספירת העומר

"ואכן כך עשה. בתחילה ישב והכין לעצמו דף עם שאלות
 שעליהן ידבר עם החפץ חיים, ולאחר מכן עלה על הרכבת המובילה
 לראדין. כשהגיע בלילה לראדין עדיין לא התפלל תפילת מעריב,
 אלא כיון שהשעה היתה קצת מאוחרת חיפש לעצמו בתחילה
 אכסניה שבה יוכל לסעוד וללון בלילה. לאחר שמצא את מבוקשו
 היה כבר עייף ותשוש מעמל הדרך ומהחיפושים אחר האכסניה,
 והרגיש בעצמו שקשה לו לעמוד עכשיו ולהתפלל תפילת מעריב,
 ולכן חשב שילך לנוח רבע שעה, וכשיקום בכוחות מחודשים מיד
 יתפלל מעריב. וכמובן כשהלך לישון שוב לא התעורר לאחר רבע
 שעה, אלא ישן עד הבוקר.
 "בבוקר כשקם משנתו שכח את מה שעבר בלילה, ושכח
 שעדיין לא התפלל מעריב, אלא קם כדרכו והתפלל שחרית, ומיד

"שֶׁבַע שְׁבָתוֹת תְּמַיִמֹת תִּהְיֶינָה" (ויקרא כ"ג, ט"ו)
 העצה היעוצה שלא לשכוח לספור ספירת העומר היא להקפיד
 להתפלל במנין, שאז סופרים את הספירה ביחד עם כל הציבור.
 בענין זה סיפר הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל:
 "שמעתי מיהודי ת"ח מבני ברק, שזכה בבחרותו לדבר פעם
 אחת עם החפץ חיים זצ"ל. המעשה היה כאשר הזדמן לו להיות
 בוורשא לאיזה צורך, וחשב בדעתו שכיון ששמע כל כך הרבה
 על גדלותו וצדקותו של הכהן הגדול, החפץ חיים, ובנוסף לזה
 הוא לומד הרבה בספריו הקדושים, אשר על כן כדאי לו עתה
 כשהוא נמצא בקרבת מקום לראדין, לטרוח ולנסוע פעם אחת
 בחיים לראות את החפץ חיים ולשאל אותו את ספקותיו בהלכה
 ובהנהגה.

לאחר שאכל פת שחרית הלך לביתו של החפץ חיים לדבר עמו ולהתברך מפיו.

"כשנכנס אל החפץ חיים, לפני שהתחיל לדבר עמו ולשאול אותו את שאלותיו, פתח עמו החפץ חיים בשיחה ואמר לו: 'תראה את גודל ירידת הדורות שיש בדור הזה. לדוגמה תפילת ערבית, באיזה חשיבות מחשיבים היום את התפילה הזו, הרי כמעט ולא מחשיבים אותה למאומה'... וכך במשך כמה דקות יושב החפץ

חיים ומדבר דברי חיזוק בענין תפילת מעריב. "והנה פתאום באמצע השיחה נזכר הבחור שאתמול שכח להתפלל מעריב! הוא קפץ ממקומו בהתרגשות ובבהלה ואמר: 'אוי! בדיוק אתמול שכחתי להתפלל מעריב!'. וכמוכן שבזה סיים את שיחתו עם החפץ חיים, ומכל הדף הארוך שהכין לשאול אותו, לא שאל מאומה".

(שלמים מציון)

יהלומים מגדולי ישראל

"הוא היה בעל חוש הזמור, עם עין ביקורתית ערה מאוד. אבל כל החושים האלו נבלמו בכל מה שנוגע לנטייה לראות ברעת חברו, ונותבו אך ורק לדברי תורה"

הגאון רבי דוד דבליצקי שליט"א על הליכותיו של אביו הגדול הגאון רבי שריה דבליצקי זצוק"ל

שהצטרף למנין אברך בר אורין, כמוכן שהאבא זצוק"ל שמח עמו והאיר לו פנים. באותה תקופה התרחשה פרשיה ציבורית מסוימת שבמרכזה עמדה דמות נודעת, אותו אברך דיבר סרה באותה דמות. האבא זצוק"ל מחה על כך, היסה אותו ואמר: 'כאן לא מדברים על אף אחד'. הלה כעס מאוד והתבטא: 'אפילו על רשעים לא?' האבא חזר ואמר: 'כאן לא מדברים על אף אחד'. 'נו - אז לא אוכל להמשיך לבוא להתפלל כאן' - התריס האברך. 'אז לא!', השיב האבא זצוק"ל, וכך היה.

"השמירה מהדיבור כבר הייתה בשלב קבלת האינפורמציה. הוא מיד קילף את הקליפה הסביבתית על כל הצדדים החברתיים שלה, דברים שאדם רגיל מיד מתייחס אליהם ורואה בשלב הראשון רק את הצדדים האלו, אבל הוא מיד ניתב את ההתייחסות רק אל ההלכה, אל מה שזה מחייב לעשות. אם ראה תאונת דרכים קשה, היה מקבל עליו צום. לא היה חשוב לו הגורמים הטכניים של התאונה, הוא רק ראה את הצד המחייב מבחינת ההלכה, מבחינת התורה. כאשר שמע שיש גזירה מסוימת היה צם כדי שהגזירה תתבטל, לא ענין אותו כהוא זה מה שהתרחש סביב, הוא פשוט לא היה שם, הוא היה חי רק את המשמעות ההלכתית המחייבת".

(מתוך 'מוסף שבת קודש' יתד נאמן - אב תשע"ח)

"כבן ראיתי ונוכחתי לראות עד כמה גבהו דרכיו של האבא זצוק"ל. הוא חי כל חייו בנתיב לא ידעו אדם, בכלל זה בני ביתו. "הזהירות מלשון הרע הייתה אצלו באופן שלא נראה כמותו. לא רק לא לדבר על הזולת, לא ברמיזה, לא בהנהון, ולא בניגון של דיבור. בשנים האחרונות אני עזרתי לו לסדר דברים, יום אחד הוא מתקשר אלי ואומר לי: 'זה לתועלת, אז אני אומר לך: הדייר פלוני לא שילם כבר כמה חודשים'. מי היה הדייר הזה? עולה חדש גס נפש, אבל גם בנושא תשלום וגם על כזה בן אדם, אזי רק אם זה לתועלת. ולא שלא הבין במה שקורה סביב, הוא היה שנון ומבין דבר מתוך דבר, הוא היה בעל חוש הומור מעולה, עם עין ביקורתית ערה מאוד. אבל כל החושים האלו נבלמו בכל מה שנוגע לנטייה הטבעית של לראות ברעת חברו, ללכת רכיל, ונותבו אך ורק לדברי תורה.

"גם כאשר מדובר היה בהשגה על דברים שהובאו בספר מסוים, הוא היה מאוד ברור בהשגה, אבל הוא לא הזכיר את שם הספר ושם המחבר. בתפילת הנץ היה חביב עליו מאוד כל מי שבא להתפלל, שכן לא קל להחזיק מנין של נץ, לא רבים הם הקבועים ויש לילות שהקימה קשה מאוד, מעטים הם הבאים. כיוון שכך היה שש על כל מי שקבע מקומו בתפילת הנץ. ארע

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

נכנס לי כסף לבנק ואיני יודע מהיכן, מה עושים?

מישהו גזל ממנו בעבר, ומחזיר לו עכשיו את הכסף בלי לגלות לו מיהו), ולכן יכול להשתמש בו עד שיבוא מישהו ויתבע ממנו (עי' שו"ע חו"מ סי' רל"ב סעיף ד').

(הגרי"א הלוי דינר שליט"א, גיליון 'מים חיים' קורח תשע"ח)

שאלה: סכום גדול של כסף נכנס לחשבון בנק, ואין לבעל החשבון מושג מאיפה הגיע, וגם בבנק לא יודעים להגיד לו את מקור הכסף, מה עליו לעשות?

תשובה: אם עשה השתדלות לברר ולא הצליח להשיג מידע על מקור הכסף, יכול לתלות שמישהו נתן לו את הכסף (או שמא

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזה אופן ניתן לטלטל חפץ ברשות הרבים בשבת למרחק של עשרה קילומטרים?

ויש שאוסרים משום שזהו זלזול בכבוד השבת - שמספר אנשים מטלטלים יחד חפץ ברשות הרבים; ולכן, לדעתם, אין להתיר זאת אף במקרים שבהם התירו חכמינו ז"ל לאדם אחד לטלטל חפץ בטלטולים חוזרים של פחות מארבע אמות כל אחד, (ראה תקציר למחר). ועיקר ההלכה כדעה הראשונה, אך רצוי שלא להקל בכך כי אם לצורך מצוה.

[שו"ע שמש, ג, ומשנ"ב י"ג]

מותר להעביר חפץ ברשות הרבים בשבת אף למרחק גדול, על ידי מספר אנשים, שכל אחד מהם מטלטלו לטווח של פחות מארבע אמות, ומוסרו לחבירו העומד בתוך ארבע אמותיו; אלא, שיש להקפיד שלא להוציא את החפץ מה'תחום' של בעליו. וחפץ הפקר, ניתן לטלטלו בצורה זו אף למרחק גדול, כיון שלא נקבע לו 'תחום'; אך המשתתפים בטלטול יקפידו שלא להתכוון לזכות בחפץ, כיון שאם אחד מהם יתכוון לזכות בו, יהיה אסור להוציא את החפץ מחוץ לתחומו של הזוכה.

הדף היומי בהלכה

דייר שהשתתף ב'עירוב החצרות' ומת לאחר כניסת השבת - האם העירוב בטל?

עבורה בעירוב - אין זה מבטל את העירוב, מאחר והעירוב חל בכניסת השבת, וכיון שחל בכניסתה, הריהו מועיל לכל השבת.

ברם, אם בכניסת השבת כבר היה המת במצב של גסיסה - יש אומרים שכיון שמלכתחילה לא היתה השתתפותו בעירוב ראויה לחול לכל השבת, אין השתתפותו חלה כלל, וממילא גם כל העירוב אינו חל; ויש חולקים.

[שו"ע שעא, ד, משנ"ב טז ר"ח, שעה"צ יא, וביה"ל ד"ה שמת; וראה שם, ו ד"ה אחד]

דייר שהשתתף ב'עירוב החצרות', ומת לאחר כניסת השבת - אם בני ביתו התגוררו עמו וממשיכים להתגורר בדירתו, השתתפותה של דירה זו בעירוב אינה בטלה.

ואם לא נותר איש בדירה - למרות שהשתתפותה בעירוב בטלה, אין העירוב כולו בטל משום כך, כיון שזו דירה ללא דיירים, שאף אם לא השתתפו עבורה בעירוב, אינה מבטלת את העירוב. ואף אם במהלך השבת עבר יורשו של המת להתגורר בדירתו - ונמצא שכעת יש דיירים בדירה, ולא השתתפו

באיזה מקרה נחשב אדם כאילו עבר דירה למרות שבפועל לא עשה זאת?

ברם, אם לא נותר איש בדירה, והיורש אינו מתגורר בחצר זו, ולא עבר להתגורר בה - לדעת השולחן ערוך, למרות שבתחילת השבת לא חל העירוב, מחמת הדייר המת שלא השתתף בעירוב; עתה, שהדירה נותרה ללא דיירים, העירוב חל. ויש אומרים שלדעת חלק מהראשונים, כיון שבתחילת השבת לא חל העירוב, שוב אינו חל בשבת, ויתכן שהלכה כמותם; ויש אומרים שלא נחלקו ראשונים בדבר.

[שו"ע שעא, ד, משנ"ב יז, יח, יט, כא רכב, שעה"צ יג, וביה"ל ד"ה כל; ביאורים ומוספים דרשו, 25]

בהמשך לאמור: דייר שלא השתתף בעירוב החצרות, ומת בשבת - אם בני ביתו נותרו בדירתו, או שבמהלך השבת עבר יורשו להתגורר בה, הרי זו דירה עם דיירים שלא השתתפו עבורה בעירוב, המבטלת את כל העירוב.

ויתרה מזו, אם היורש מתגורר בבית אחר שבחצר זו - אזי אף אם לא עבר להתגורר בדירת הירושה, נחשב הדבר כאילו עבר להתגורר בה; מאחר והוא דר בחצר זו, והיא ראויה לשימוש. ובאופן זה, אף אם השתתף היורש בעירוב עבור דירתו, אין השתתפותו מועילה לדירה שירש בשבת.

האם כל עירוב חצרות שחל בכניסת השבת מועיל למשך כל השבת?

ואם כי בדרך כלל עירוב שחל בכניסת השבת מועיל לכל השבת, כנ"ל, אין כלל זה אמור אלא באופן שבכניסת השבת, אנו מניחים שלא תהיה סיבה לביטול העירוב במהלך השבת, אך באופן שאין לנו סיבה להנחה כזו, וכגון בנדוננו שאנו יודעים מראש כי יתכן שבמהלך השבת יעבור היורש להתגורר בדירת הירושה - העירוב בטל בשבת למרות שחל בכניסתה.

אולם, כל עוד לא עבר היורש להתגורר בדירה, והדירה ריקה מדיירים - העירוב אינו בטל.

[שו"ע שעא, ד, משנ"ב כג-כה, שעה"צ יא, וביה"ל ד"ה והוא]

בהמשך לאמור: דייר בחצר שהשתתף בעירוב חצרות ומת לפני כניסת השבת - אם בני ביתו שהתגוררו עמו ממשיכים להתגורר בדירה, השתתפותו בעירוב אינה בטלה; אך אם בני ביתו לא התגוררו עמו, אלא שירשו עבר להתגורר בדירה, והוא לא השתתף בעירוב - העירוב בטל; שהרי זו דירה עם דיירים שלא השתתפו עבורה בעירוב.

ואף אם היורש עבר להתגורר בדירה לאחר כניסת השבת, כך שבכניסת השבת היתה הדירה ללא דיירים, (שאף אם לא השתתפו עבורה בעירוב, אינה מבטלת את העירוב) - העירוב אינו חל.

* אדם שיש ברשותו שני בתים באותה החצר, ושובת רק באחד מהם במשך כל השבת - נדרשת השתתפותו ב'עירוב חצרות' עבור שניהם.

* דייר בחצר שלא השתתף ב'עירוב החצרות', וְשָׁבַת בחצר אחרת, ושב לביתו באמצע השבת, נחלקו הפוסקים אם שִׁיבְתוּ מבטלת את העירוב.

* דייר בחצר שלא השתתף ב'עירוב החצרות', ומת, ויורשו היחיד דר אף הוא בחצר, והשתתף בעירוב עבור ביתו - אם מת לפני כניסת השבת, העירוב חל; ואם מת לאחר כניסת השבת, אין העירוב חל.

אתמול
למדנו

כ"ז בניסן | רבינו יוסף ב"ר מאיר הלוי מיגאש זצ"ל, ב' הר"י מגאש, תלמיד הרי"ף זצ"ל

בשנת תרע"ב, התחילו הפרעות הנוראות שבוצעו ע"י החיילים המוסלמים במרוקו נגד יהודי העיר פאס, פרעות אלו נקראו "התריטל" (פוגרום-ביזה) ובמהלכם נרצחו עשרות מיהודי העיר הי"ד ורבים אחרים נפצעו, תוך כדי מעשי ביזה, שריפה וחורבן של בתי הכנסת וחלקים מהרובע היהודי, כאשר עשרות אלפי איש נסים על נפשם מהעיר ונותרים מספר שבועות ללא קורת גג.

יארצייט:

ד' אלפים תתק"א: רבינו יוסף ב"ר מאיר הלוי מיגאש זצ"ל, ב' הר"י מגאש, תלמיד הרי"ף זצ"ל.
 ש"פ: רבינו חיים ב"ר יוסף ויטאל זצ"ל, המהרח"ו, תלמיד האר"י זצ"ל, ב' שערי קדושה, עץ הדעת טוב, דרך חיים, עץ חיים ועוד.
 תע"ז: ר' אברהם ב"ר שאול ברוידא זצ"ל, מפפד"מ, ב' חדושי הלכות, מנחת כהן ועוד.
 תקכ"ט: ר' נתנאל ב"ר נפתלי צבי ווייל זצ"ל, ב' קרבן נתנאל, אב"ד קרלסרוה.
 תקל"ו: ר' יעקב ב"ר צבי הירש (חכם צבי) אשכנזי מעמדין זצ"ל, ב' היעב"ץ, שערי שמים, מור וקציעה, מגדל עוז, לחם שמים ועוד.
 תקע"ה: ר' נחום ב"ר יוסף סופר זצ"ל, ממערין-פולין.
 תקצ"ח: ר' יחיאל ב"ר יוסף סג"ל ניקאליער זצ"ל, אב"ד אונסדורף וטרנצ'ין, ב' תורת יחזקאל.
 תרכ"ד: ר' יוסף ב"ר מאיר פיימער זצ"ל, אב"ד סלוצק, ב' שו"ת ודרשות וביא' לתורה ר"י מסלוצק. תלמיד הגר"ח מוולוז'ין זצ"ל.
 תרנ"ב: ר' יעקב יצחק ב"ר מנחם נחום טווערסקי זצ"ל, ממאקרוב.
 תרס"ו: ר' יעקב ב"ר אפרים תאומים זצ"ל, מקולומאי.
 תרס"ט: ר' מאיר ב"ר שמואל פרנקל זצ"ל, מדאראג.

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

מאות אלפי יהודים בכל רחבי תבל
התחילו בערב חג הפסח ללמוד את
מסכת 'בכורות' במסגרת 'הדף
היומי בבלי'. גם אנחנו... והנה עכשיו
כבר סיימנו את הפרק הראשון

זו גם ההזדמנות שלך

להיות חלק מהעולם היהודי, ולזכות
מעתה עד לאחר חג השבועות,
לדעת את המסכת על בורייה

כי ההזדמנות הבאה תהיה בעוד יותר מ 7 שנים...

הצטרף כבר היום ללימוד מסכת
בכורות ותרחיב את ידיעותיך
בתורתנו הקדושה

זכרו! אין כמו מבחני ה'דף היומי' של
'דרשו' כמדרבן ו'מחייב' ללמוד,
לשמור ולעשות

התקשר אלינו כבר עכשיו והצטרף
לתוכנית המבחנים והמילגות.

02-5609000

אנחנו כבר סיימנו את הפרק הראשון

— התקשר והצטרף —
02-5609000

האם עדיף שאשה תתפלל בבית מאשר בבית הכנסת?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

אמנם בזמננו, דעת הגר"ח קניבסקי (דרך שיחה ח"ב עמ' רפח), שכיון שנשים מדברות ברחוב [שלא כבזמן הגר"א], כבר אין טעם שלא ילכו לבית הכנסת, וא"כ אדרבה, טוב שילכו ובכך ידברו פחות לשון הרע.

עוד כתב באגרת הגר"א שם, שיש להתרגל לשבת יחידי, כי חטא לשון הרע חמור מכל העברות, והוא כנגד כל שלוש העברות החמורות, כמבואר בתוספתא (פאה פ"א ה"ב). וכל מצוותיו ותורותיו של אדם אינו מספיק למה שמוציא מפיו, וצריך לרדת לשאול על זה הרבה מאד, וא"א לשער גודל היסורין והצרות שסובל בשביל דיבור אחד.

היום מתחילים בלימוד כלל ז' מהלכות רכילות. לשון ה'חפץ חיים' בתחילת סעיף א' הוא: "אין חילוק באיסור סיפור רכילות בין אם המספר איש או אשה...".

נידון מעניין מביאים לגבי כך בביאורים ומוספים שבמהדורת 'דרשו': באגרת הגר"א כתב, כי יותר טוב שאשה תתפלל בבית מאשר בבית הכנסת, כי א"א להינצל שם משמיעת לשון הרע וקנאה ודברים בטלים, וכ"ש בשבת ויו"ט שמתאספים לדבר, שעדיף שלא להתפלל כלל מאשר ללכת לביהכ"נ. וגם הבנות יותר טוב שלא ילכו לביהכ"נ, מפני שרואה בגדים ומתקנאת, ובאה ומספרת בבית, ומתוך זה באים ללשון הרע ושאר דברים.

יארצייט רבינו חיים ב"ר יוסף ויטאל - מהרח"ו, גדול תלמידי האר"י

ט"ו לעומר

כתב מהרח"ו: הוראת מעשיו לבריות - ידעת מה שאמרו רז"ל (ירושלמי חגיגה ב:) ענין אותה האישה שהיתה נענשת בגהינום על שהיתה מספרת לחברתה, היום התענית וכו'.

ויהיו כל מעשיו לשם שמים, ואם יכול אדם שיעשה כל דרכיו לשם שמים ולא יפרש לבריות אפילו אחד מהם, שכרו כפול ומכופל מפני שכבוד אלוקים הסתר דבר.

(מהרח"ו שערי קדושה ח"ב שער ד)

נשתדל לעשות את מעשינו הטובים לשם שמים ולא כדי למצוא חן בעיני הבריות או לשם כבוד